Obliczenia naukowe Lista 4

Szymon Janiak

December 2, 2023

Zadanie 1

Opis problemu

Napisać funkcję obliczającą ilorazy różnicowe dla podanych węzłów oraz wartości danej funkcji w tych węzłach.

Dane wejściowe

- x wektor długości n+1 zawierający węzły x_0, \ldots, x_n
- f wektor długości n+1 zawierający wartości interpolowanej funkcji w wezłach $f(x_0), \ldots, f(x_n)$

Dane wyjściowe

 \bullet fx — wektor długości n+1 zawierający obliczone ilorazy różnicowe

Rozwiązanie

Algorithm 1 Obliczanie ilorazów różnicowych

```
1: function DifferenceQuotients(x, f)
2:
        fx \leftarrow []
         f \_copy \leftarrow copy(f)
 3:
 4:
        len \leftarrow length(x)
        for i \leftarrow 1 to len do
 5:
             for k \leftarrow (i-1) downto 1 do
 6:
 7:
                 a \leftarrow f \quad copy[k+1] - f \quad copy[k]
                 b \leftarrow (x[i] - x[k])
 8:
                 f\_copy[k] \leftarrow \frac{a}{b}
9:
             end for
10:
             push!(fx, f\_copy[1])
11:
12:
         end for
13:
         return fx
14: end function
```

Opis użytego algorytmu

Do działania naszego algorytmu tworzymy kopię wartości fx, w której będziemy obliczać kolejne iteracje naszego algorytmu. Dla oszczędności wykorzystywanej pamięci będziemy zapamiętywać jedynie ostatnio obliczone wartości, gdyż tylko takie będą nam potrzebne. Zewnętrzna pętla iteruje po kolejnych węzłach x_i , natomiat wewnętrzna oblicza ilorazy różnicowe dla danej iteracji według wzoru:

 $f[x_0, x_1, \dots, x_k] = \frac{f[x_1, x_2, \dots, x_k] - f[x_0, x_1, \dots, x_{k-1}]}{x_0 - x_0}$

Po zakończeniu obliczeń dla danego i do naszej tablicy wyników dodajemy jedynie pierwszy iloraz różnicowy. Algorytm ten bazuje na obliczaniu ilorazów różnicowych dla coraz to mniejszych zbiorów węzłów.

Opis problemu

Napisać funkcję obliczającą wartość wielomianu interpolacyjnego stopnia n w postaci Newtona $N_n(x)$ w punkcie x = t za pomocą algorytmu uogólnionego Hornera w czasie O(n).

Dane wejściowe

- x wektor długości n+1 zawierający węzły x_0, \ldots, x_n
- fx wektor długości n+1 zawierający ilorazy różnicowe $f[x_0], \ldots, f[x_0, \ldots, x_n]$
- t punkt, w którym należy obliczyć wartość wielomianu

Dane wyjściowe

• nt — wartość wielomianu w punkcie t

Rozwiązanie

Algorithm 2 Wartość wielomianu Newtona

```
1: function NewtonValue(x, fx, t)

2: len \leftarrow length(x)

3: n\_value \leftarrow fx[len]

4: for k \leftarrow (len -1) downto 1 do

5: n\_value \leftarrow n\_value \cdot (t - x[k]) + fx[k]

6: end for

7: return n\_value

8: end function
```

Opis użytego algorytmu

Algorytm bazuje na uogólnionym sposobie Hornera w czasie liniowym. Początkowo ustawiamy naszą wartość na wartość współczynnika o najwyższym stopniu, czyli f[len], gdzie len to liczba węzłów. W każdej iteracji pętli aktualizowana jest wartość według uogólnionego wzoru Hornera: $n(x) = f[x_1] + (x - x_1) [f[x_2] + (x - x_2) [f[x_3] + \ldots + (x - x_{n-1}) [f[x_n]] \ldots]]$

Po zakończeniu pętli algorytm zwraca obliczoną wartość, która reprezentuje wartość wielomianu Newtona w punkcie t.

Opis problemu

Napisać funkcję obliczającą współczynniki postaci naturalnej wielomianu interpolacyjnego stopnia n w postaci Newtona $N_n(x)$.

Dane wejściowe

- x wektor długości n+1 zawierający węzły x_0, \ldots, x_n
- fx wektor długości n+1 zawierający ilorazy różnicowe $f[x_0],\ldots,f[x_0,\ldots,x_n]$

Dane wyjściowe

• a — wektor długości n+1 zawierający obliczone współczynniki postaci naturalnej $(a_n x^n + a_{n-1} x^{n-1} + \cdots + a_1 x + a_0)$

Rozwiązanie

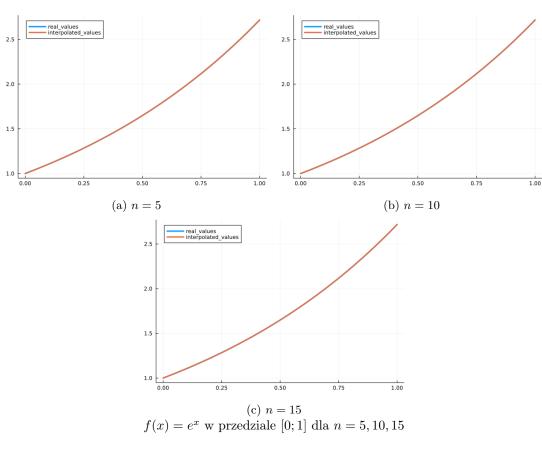
Algorithm 3 Obliczanie współczynników naturalnego kształtu wielomianu

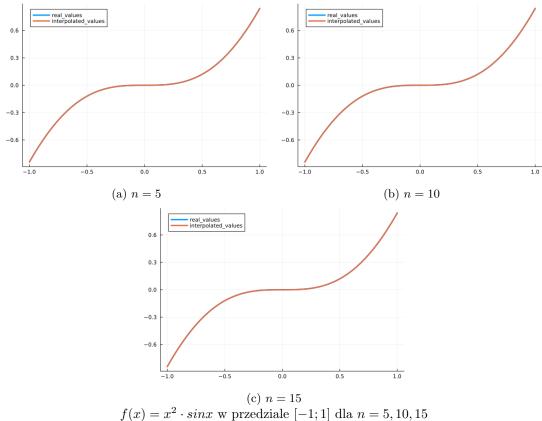
```
1: function Natural(x, fx)
        len \leftarrow length(x)
        f\_copy \leftarrow copy(fx)
 3:
        for i \leftarrow (\text{len} - 1) downto 1 do
 4:
             f\_copy[i] \leftarrow fx[i] - f\_copy[i+1] \cdot x[i]
 5:
            for j \leftarrow (i+1) to (len-1) do
 6:
                 f\_copy[j] \leftarrow f\_copy[j] - f\_copy[j+1] \cdot x[i]
 7:
            end for
 8:
        end for
 9:
10:
        {\bf return}\ f\_copy
11: end function
```

Opis użytego algorytmu

Przetestować metodę draw_Nnfx na kilku zadanych poniżej funkcjach.

Wyniki

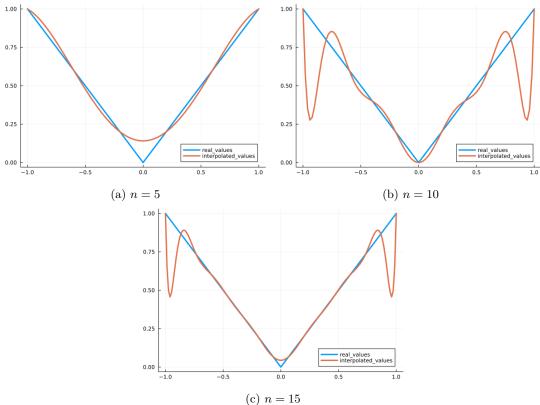

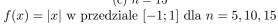
Wnioski

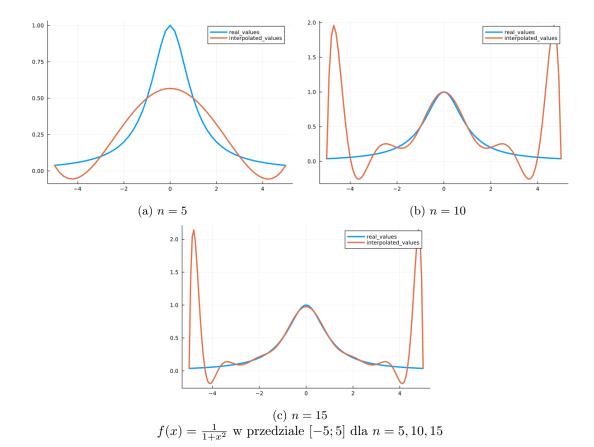
Na wykresach możemy zauważyć, że wykres interpolowanej przez nas funkcji pokrywa się praktycznie idealnie z rzeczywistymi wartościami dla stopni n=5,10,15

Przetestować metodę draw_Nnfx na kilku zadanych poniżej funkcjach.

Wyniki

Wnioski

Widzimy, że w tym przypadku funkcje nie interpolują się za dobrze. Nie widać również poprawy przy zwiększaniu stopnia n co daje różne rezultaty. Pokazuje to dobrze ograniczenia interpolacji wielomianowej. Lepsze efekty mogłaby przynieść interpolacja wielomianu poprzez podzielenie go na mniejsze przedziały i lepsze dobranie wartości węzłów interpolacji.